

ΕΤΟΣ 58ον

26 Δεκεμβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3004)

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ

Τό περιεχόμενο τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, μέ τήν ἀναφορά του στή σφαγή τῶν νηπίων τῆς Βηθλεέμ ἀπό τόν Ἡρώδη, ἀλλά καί τή φυγή καί τήν ἐπιστροφή ἀπό τήν Αἴγυπτο, μᾶς προσγειώνει σέ μιά σκληρή πραγματικότητα. Ἡ γιορτή τῶν Χριστουγέννων δέν εἶναι ἡ «μαγεία» μιᾶς ρομαντικῆς ἱστορίας τῶν παιδικῶν μας χρόνων, ἀλλά ἡ φανέρωση τῆς ἀντίφασης στήν περιπετειώδη σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό. Τό μυστήριο καί τό θαῦμα τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Θεοῦ συναντᾶ πολὺ σύντομα τήν τρομακτική ἀντίδραση τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖ πού πάει νά ἀνατεῖλῃ ἡ ἐλπίδα, γρήγορα βυθίζεται μέσα στήν ἀπόγνωση τῆς τραγωδίας. Τό ξεκρίσμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ βρῖσκεται ἀντιμέτωπο μέ τήν ἔκρηξη τοῦ μίσους καί τῆς μοχθηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτή ἡ συνάντηση καί ἡ «πάλη» συνεχίζεται μέσα στήν ἱστορία καί θά διαρκεῖ ὅσο θά διαρκεῖ καί ὁ κόσμος μας.

Ἡ ἐπέμβαση καί ἡ νίκη τοῦ Θεοῦ

Ἄ «πρό αἰῶνων Θεός ἡμῶν» μέσα στό σπήλαιο ἀποκαλύπτεται στήν ἔσχατη ἀδυναμία καί ταπείνωση. Ἄλλῃ, ἔστω καί ἂν ὁ Χριστός «ἐν φάτνῃ κεῖται», «τὴν οἰκουμένη σαλευεῖ» τότε καί σήμερα. Ἡ γέννησή Του ταράζει τό κατεστημένο. Ὁ ἀκατάληπτος καί ἀόρατος Θεός μπαίνει στήν ἀνθρώπινη ἱστορία μέ τή μορφή ἐνός ἀδύναμου καί ἀπροστάτετου βρέφους. Καί ὅμως, ἀπό τήν πρώτη στιγμή βρῖσκεται ἀντιμέτωπος μέ τήν ὠμὴ βία, τόν κίνδυνο καί τήν ἀπειλή. Ὁ διωγμός στό ξεκίνημα τῆς ζωῆς Του προαναγγέλλει τό σταυρικό Του πάθος. Ἀκούγεται παράλογο πῶς ἡ παρουσία ἐνός ἀβοήθητου παιδιοῦ, γιὰ τό ὁποῖο δέν βρέθηκε κατάλυμα γιὰ νά γεννηθεῖ, ἐνόηθησε καί προκάλεσε τόσο πολλὴ τίς φοβίες καί τήν καχυποψία τῆς ἀνθρώπινης ἐξουσίας.

Νήπιο, λοιπόν, ἀκόμη, φυγαδεύεται στήν Αἴγυπτο καί ζεῖ ὡς ξένος σέ ξένη χώρα, βιώνοντας τή σκληρὴ καί πικρὴ ἐμπειρία τῆς ξενιτιάς. Ὁ Χριστός βιώνει

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. β' 13-23)

Ὁ πρῶτος διωγμός τοῦ Ἰησοῦ

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευταίας Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρισις αὐτῆς, ἀπὸ διημερίων καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκριβώσεν παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμός πολὺς, Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἠθέλε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσὶ. Τελευταίησαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔλθων κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

τὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη καὶ ζωὴ πού πληγώνεται καὶ ἐρημώνεται ἀπὸ τὸ ἀβυσσαλίο μίσος, τὴ θηριωδία, τὰ δάκρυα, τὸν πόνο, τὴν ἐξορία, τὸ διωγμὸ, τὴν ἐγκατάλειψη καὶ τὴν προσφυγιά. Ὡστόσο, ὅλα τὰ ὑπομένει, γιὰ νὰ φωτίσει καὶ αὐτὲς τίς μορφές ζωῆς, γιὰ νὰ ἀγιασῆ καὶ αὐτὲς τίς ἀνθρώπινες σχέσεις καὶ καταστάσεις. Ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἡ χώρα τοῦ Ἰσραὴλ, ἀποδεικνύεται ἀφιλόξενη γιὰ τὸν Χριστό. Ὡταν γεννιέται, ζητᾶ νὰ τὸν θανατώσῃ καὶ, ὅταν ἐπιστρέφῃ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, δέν τοῦ προσφέρει ἀσφάλεια. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριος ἐγκαταστάθηκε στὴν ἀσήμαντη Ναζαρέτ, στὰ σύνορα τῶν Ἰουδαίων μὲ τοὺς ἐθνικούς. Ὁ Ἰσραὴλ, μὲ τὴ στάση του, ἀρνεῖται πεισματικά νὰ ἐκπληρώσῃ τίς ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι, μέσα ἀπὸ τὸν Ἰσραὴλ, ὁ κόσμος ὑποδέχθηκε μὲ δραματικά τραγικὲς συνθήκες τὴν εἰσοδο τοῦ Θεοῦ στὴν ἱστορία. Οἱ ἄνθρωποι δέν προσπάθησαν ἀπλῶς καὶ μόνο νὰ ἐξοντώσουν τὸν Θεό, ἀλλὰ νὰ σβῆσουν κυριολεκτικά κάθε ἴχνος τῆς παρουσίας Του. Καὶ ὅμως, ὁ Θεὸς εἶναι ὁ κυρίαρχος τῆς ἱστορίας καὶ τὴν κατευθύνει «κρίμασιν οἷς μόνον Ἐκεῖνος οἶδεν» στὸν τελικὸ τῆς σκοπὸ. Αὐτὸ μᾶς ἀποκρυπτογραφεῖ ἡ χριστιανικὴ πίστη γιὰ τὸ χρόνο πού τελειώνει, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλα τὰ χρόνια πού ἐφυγαν καὶ γιὰ ὅσα ἄλλα θά

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἀνεχώρησαν οἱ Μάγοι, ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται εἰς τόν Ἰωσήφ εἰς ὄνειρον καί τοῦ λέγει, «Σήκω, πάρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί φύγε εἰς τήν Αἴγυπτον καί μείνε ἐκεῖ, ἕως ὅτου σοῦ πῶ, διότι ὁ Ἡρώδης σκοπεύει νά ἀναζητήσῃ τό παιδί διά νά τό σκοτώσῃ». Ὅταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἐπῆρε νύχτα τό παιδί καί τήν μητέρα του καί ἀνεχώρησεν εἰς τήν Αἴγυπτον καί ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρώδου, διὰ νά ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο πού ἐλέχθη ἀπό τόν Κύριον διά τοῦ προφήτου, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τόν υἱόν μου. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἐπειδή εἶδε ὅτι ἐξαπατήθηκε ἀπό τούς μάγους, ἐθύμωσε πάρα πολύ καί ἔστειλε καί ἐσκοτώσε ὅλα τά παιδιά εἰς τήν Βηθλεέμ καί εἰς ὅλα τά περίχωρά της ἀπό δύο ἐτῶν καί κάτω, σύμφωνα πρός τόν χρόνον, τόν ὁποῖον ἐξακρίβωσε ἀπό τούς μάγους. Τότε ἐκπληρώθηκε ἐκεῖνο πού ἐλέχθη διά τοῦ Ἱερεμῖα τοῦ προφήτου, Φωνή ἀκούσθηκε εἰς τήν Ραμά, θρῆνος, κλάμα καί μέγας ὄδυρμος. Ἦτο ἡ Ραχήλ πού ἔκλαιε τά παιδιά της καί δέν ἤθελε νά παρηγορηθῇ, διότι δέν υπάρχουν πλέον. Μετά τόν θάνατον τοῦ Ἡρώδου, ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται, εἰς ὄνειρον, εἰς τόν Ἰωσήφ, ὅταν ἦτο εἰς τήν Αἴγυπτον, καί τοῦ λέγει, «Σήκω, πάρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί πάγαινε εἰς τήν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, διότι ἔχουν πεθάνει ἐκεῖνοι, πού ἐζητοῦσαν τήν ζωήν τοῦ παιδιοῦ». Αὐτός δέ ὅταν ἐξύπνησε, ἐπῆρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί ἦλθεν εἰς τήν γῆν τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπειδή ὁμως ἄκουσε ὅτι ὁ Ἀρχέλαος εἶναι βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ἀντί τοῦ πατέρα του Ἡρώδου, ἐφοβήθηκε νά μεταβῇ ἐκεῖ. Εἰς ὄνειρον καθωδηγήθηκε ἀπό τόν Θεόν καί ἔφυγε εἰς τά μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καί ὅταν ἔφθασε, ἔμεινε εἰς πόλιν, πού ὠνομάζετο Ναζαρέτ, διὰ νά ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τό ὁποῖον ἐλέχθη ἀπό τούς προφῆτας, ὅτι δηλαδή θά ὀνομασθῇ Ναζωραῖος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἔρθουν ἀκόμη. Βέβαια, κανεῖς δέν μπορεῖ νά προσδιορίσει τό σύνορο τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας καί τοῦ σχεδίου καί τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Κανεῖς δέν μπορεῖ νά ἀπαντήσῃ στό ἐρώτημα ποῦ σταματᾷ ὁ ἄνθρωπος καί ποῦ ἀρχίζει ὁ Θεός. Ὡστόσο, ὁ Θεός ἐκπληρώνει τά σχέδιά Του μέσα ἀπό τίς δυσκολίες, τά ἐμπόδια, τίς συμφορές καί, κάποτε, καί ἀπό αὐτές ἀκόμη τίς ἀνθρώπινες ἀποτυχίες.

Ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου καί ἡ ζωή τοῦ κάθε ἀνθρώπου πορεύονται παράλληλα καί ἔχουν ἀναλλογίες στή σχέση τους μέ τόν Θεό. Ἐδῶ φαίνεται καθαρά ὅτι αὐτό πού θεωρεῖται ὀλέθριο κακό ὁ Θεός τό μεταβάλλει σέ εὐκαιρία πνευματικῆς ἀνάπτυξης, καλλιέργειας καί ὠρίμανσης. Γιατί Ἐκεῖνος ἐνεργεῖ πάντοτε πάνω ἀπό τίς ἀνθρώπινες μικρότητες καί κακίες. Στίς περιπέτειες καί τά ἀδιέξοδα τῆς ἱστορίας καί τῆς ζωῆς μας εἶναι παρών καί ἐργάζεται σιωπηλιά, ἔστω καί ἄν φαίνεται πῶς δέν ὑπάρχει πουθενά.

26 Δεκεμβρίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ
«Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Ἡ σύνα-
ξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Εὐθυμίου Σαρδέων ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ († 840).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: θ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. α΄ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. β΄ 13-23.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Ἰανουαρίου 2011, Πρὸ τῶν Φώτων.
Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. δ΄ 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. α΄ 1-8.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, σέ λίγο ὁ γιορτινὸς ἀπόηχος τῶν Χριστουγέννων θά σβῆσει, ὅχι ὅμως καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ νοήματός τους. Γιατί «ζῆ Κύριος ὁ Θεός» καὶ ἐργάζεται ἀθόρυβα στὶς καρδιές μας καὶ στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου. Βρίσκονται κρυμμένοι στὴν ἄσβεστη ἀνθρώπινη δίψα γιὰ ἀλήθεια καὶ ἀγάπη καὶ θριαμβεύει ἀκόμη καὶ μέσα ἀπὸ τίς στάχτες τοῦ ψέματος καὶ τοῦ μίσους. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ν. Κ.

ΓΙΑ ΤΟ 2011: ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ, ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΑ

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας διαθέτουν καὶ φέτος:

1. Τὰ **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μη-νολογίου 2011 καὶ τὴν κανονικὴ ὀργάνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀφιερωμένα στὸν κορυφαῖο λογοτέχνη Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη.
2. Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ 2011** περιέχει τὸ ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους καὶ μηνύματα γιὰ τὴν ἑορτὴ κάθε ἡμέρας. Κοσμεῖται μὲ εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Γοργοῦπηρούου.
3. Τὸ **ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ** (δεμένο, σχῆμα 14x21), πέραν ἀπὸ τὸ ἑορτολόγιο καὶ τὸ καθημερινὸ μήνυμα, περιέχει τὴ δυνατότητα καταγραφῆς καὶ προγραμματισμοῦ τῶν ἡμερησίων ὑποχρεώσεων τοῦ κατόχου του.
4. Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης, σχ. 8,5x14) περιέχει συνοπτικὸ καὶ ἀναλυτικὸ ἑορτολόγιο τοῦ 2011. Εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας.

ΟΜΙΑΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Πῆρο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὀμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr